

יחי המלך

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

משיחות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א מליובאוויטש

גליון תשנו

ערב שבת קודש פ' ויצא, ח' כסלו ה'תשס"ט
שנת הקהל

יוצא לאור על-ידי

תלמידי ה'קבוצה' "חיילי בית דוד" - בית משיח 770

במסגרת אגודת חסידי חב"ד באה"ק, תחת נשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

ק"ו שנה להולדת כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א ונ"ח שנה לנשיאותו

יחי אדוננו מורנו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכי"ר

לעילוי נשמת

בן דודי הרה"ת ר' יוסף יצחק ע"ה קייזען
בן - יבלחט"א הרה"ח הרה"ת ר' שלמה שניאור זלמן
וזוגתו מרת שולע שפרה שיחיו קייזען
נפטר בדמי ימיו, בן מ"ד שנה, ביום י"ב כסלו ה'תשנ"ט
ת. נ. צ. ב. ה.

נדפס ע"י בן דודו

הרה"ת ר' יוסף יצחק הלוי וזוגתו מרת גיטל רחל שיחיו שגלוב

*

לעילוי נשמת

הו"ח ר' אילן ב"ר נח ע"ה בריל
נפטר ביום כ"ו מ"ח ה'תשס"ט
ת. נ. צ. ב. ה.

ולזכות

זוגתו מרת קיילא מינא יהודית בת מרים תחיל' בריל
לאריכות ימים ושנים טובות עד ביאת
גואל צדק ומתוך בריאות הנכונה

נדפס ע"י משפחתם שיחיו

נדפס לעילוי נשמת ר' אורי אהרן יואל ביר יוסף אר" לייב זיל חוב' פאולין רות ביר יצחק עיה
ולענין ר' יוסף אר" לייב ביר משה באר חוב' מרת חשא ביר נטע אורי עיה ולענין ר' מאיר ביר צבי עיה שמאל
והקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, ולזכות כל משפחותיהם שיחיו - לשפע ברכות עד בלי די

Government Must See the Truth: Not Human "Rights" but Human Ills

Recently, this whole matter has become a cause celebre in our city, and certain well-meaning people have pursued the issue from a misplaced point of view and with unsound arguments. (Which perhaps in a different situation, would have been well-placed and sound.) But the results are absolutely unacceptable:

A ~~note was taken and a bill~~ ^{introduced (and} was passed which protects the "rights" of people who profess these "deviant lifestyles" and prohibits any ~~move for~~ ^{act} which will discriminate against such persons (even for seemingly just cause). This bill of "rights" seems to assume (wrongly) that this particular trait truly represents and embodies the essential existence and ~~and~~ ^{being} of these people! Therefore, their "human rights" must be protected! However, the Torah, given by G-d, the Creator, who did not ~~make~~ ^{make} things to hurt others, and even simple human logic, recognize, that this form of relationship is ~~dangerous, abnormal and must be~~ ^{should} rectified. This is not a question of "rights" it is a question of healing ill.

Being that this bill was proposed ~~and passed~~ ^{by} human beings, and people and their opinions can change, it is hoped that the truth of the matter will be made clear and, they will see the terrible mistake they have made and they will take the proper steps to correct it.

Take the example mentioned earlier, of a child who is born with the nature to ~~tear-out~~ ^{tear-out} his hair, and transpose the analogy to the analogue - the subject of this law; ~~when this is done, the~~ ^{being}

Head against the wall

14 "Rights" or Ills

intelligent man or woman will come to the right conclusions:

True, that in the analogy, it is his head, that he is ~~tearing his~~ ^{tearing his} hair, and he yells that we should not interfere; similarly in the analogue he argues that if he wants a job or a position, what he does in his ~~own room~~ ^{own room} is no one's business, and we must ~~tear him with respect~~ ^{tear him with respect} and not tell him anything - we must let him ~~tear his own hair~~ ^{tear his own hair} ~~life~~ ^{life} ~~being~~ ^{being} ~~her~~ ^{her} ~~to~~ ^{to} ~~be~~ ^{be} ~~subjected~~ ^{subjected} ~~to~~ ^{to} ~~constant~~ ^{constant} ~~temptation~~ ^{temptation}

in education or similar things

ב"ה

דבר מלכות

3

כבר יושבים סביב השולחן יחד עם משיח צדקנו! / משיחת ש"פ ויצא התשוב

זמן הגאולה

6

יוצאים מהכלים' מתשווקה וגעגועים לביאת המשיח / פרשת השבוע באור הגאולה

ניצוצות של משיח

10

חסידים יודעים שהרבי הינו "נביא ממש" / קטעים קצרים ופחגמים בעניני גאולה ומשיח

אעזרו אקלוג אנה בנה - אתה הוא נאמא ופי וכהטעו

11

"הקהל" של יעקב בחרן / הוראות הרבי מלך המשיח לשנת "הקהל"

אגרות קודש

12

ליובאוויטש על - מפלגתית / אגרות קודש מ"ק אד"ש מ"ם בעניני השעה

כתי"ק - פרסום ראשון

13

לא מדובר ב"זכויות" אלא בריפוי ממחלה / צילום נדיר מהגהות כ"ק אד"ש לשיחת פורים התשמ"ו

מדור ה"דבר מלכות" מוקדש

לזכות ר' יעקב מיכאל הלוי בן עלקא וזוג' מרת אסתר בת בלומה גוטע שיחי וילדיהם: מיכל, נחמה, יוסף יצחק הלוי, חנה ומנחם מענדל הלוי שיחי גינזבורג ולזכות זקניהם: מרת עלקא תחי' בת רייזל ומרת בלומה גוטע תחי' בת נעכע ולע"פ ר' דוב ראובן הלוי ב"ר דוד הלוי ז"ל ולע"פ ר' מיכל ב"ר שלמה ז"ל

לזכות הילדה חיילת ב"צבאות השם" שינא מאטיל תחי' סמיועלס לרגל הולדתה בשעה טובה ומוצלחת ביום י"ז אלול ה'תשס"ח ולזכות הורי: ר' יוסף יצחק וזוג' מרת מרים קיילא שיחי יח"ד שיזכו לגדלה לתורה לחופה ולמעש"ט מתוך הרחבה בגור' ונחת חסידים אמיתי מכל יוצאי חלציהם ולזכות ילדיהם: מנחם מענדל, אברהם יהושע, ישראל ולמן חיים ולוי שיחי סמיועלס

סניף ארה"ב: 383 Kingston Ave. #38, Brooklyn, NY 11213 • טל: 646-544-5386
 סניף ארץ הקודש: ת.ד. 2025 כפר חב"ד, 60840 • טל: (03) 960-0667 • פקס: (03) 960-7219
 דואר אלקטרוני: chinuch@015.net.il • אינטרנט: www.moshiach.net/blind

כבר יושבים סביב השולחן יחד עם משיח צדקנו!

הדבר היחידי שחסר - שיהודי יפקח את עיניו כדבעי, ויראה איך הכל כבר מוכן לגאולה! יש כבר את ה"שולחן ערוך", את הלוייתן ושור-הבר ויין המשומר, ויהודים כבר יושבים סביב השולחן - "שולחן אביהם", יחד עם משיח צדקנו, ובדורנו נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר • ללמוד בענייני הגאולה, באופן שזה יפתח את הלב, העינים והאזנים - שיבינו, יראו וישמעו בפשטות ממש בגשמיות העולם - את הגאולה בפ"מ • משיחת ש"פ ויצא, ט' כסלו ה'תשנ"ב - מוגה, תרגום מאידית*

שרואים זאת גם בהנהגה בזמן הזה (בגלות אדום) של אומות העולם המתייחסים ל"עשו הוא אדום", בדרך מלכות של חסד (והנהגה זו מתפשטת גם בעוד מדינות, כפי שראו ורואים בפרט לאחרונה) -

הרי מובן, שעתה נמצאים כבר במצב בו הגוף הגשמי ואפילו גשמיות העולם כבר נתבררו ונזדככו לגמרי, והרי הם "כלי" מוכן לכל האורות והענינים הרוחניים, כולל ובעיקר - אורו² של משיח צדקנו, אור הגאולה האמיתית והשלימה, ועד גם לגילוי פשיטות העצמות של עצמות ומהות ית', כפי שזה מתגלה בפשיטות העצמות של משיח צדקנו (שלמעלה מבחינת יחידה ומכל השמות והדרגות והשפעות כו'), ועל-ידי זה - מתגלה הדבר גם בפשיטות של כל יהודי,

והדבר היחיד שחסר הוא - שיהודי יפקח את עיניו כדבעי, ויראה איך הכל כבר מוכן

א. [.] על-פי סימני חז"ל (במסכת סנהדרין, במדרשים ובכ"מ) נמצאים כבר בשלב הגאולה ממש,

וכמדובר כמה פעמים לאחרונה, שלאחר הריבוי המופלג של מעשינו ועבודתינו במשך כל הדורות, ובפרט לאחר עבודתם של רבותינו נשיאינו, החל מאבות החסידות וימי גאולתם (בי"ט בהכסלו ויו"ד כסלו) וימי הולדתם וההילולא שלהם (בט' כסלו, בכ"ד טבת וכו'), ומאז כבר עברו כמה דורות ושנים, עד לעבודתו של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו - כבר סיימו את כל הברורים, כולל גם הברור של "עשו הוא אדום"¹, ומכל-שכן וקל וחומר, שהרי אפילו בזמן יעקב, סבר יעקב וחשב שעשו נתברר כבר (ומצד דרגתו של יעקב אמנם כך היה), כנ"ל, על-אחת-כמה-וכמה לאחר ריבוי העבודה מאז, הרי עשו כבר נתברר לגמרי, כפי

(* התרגום הוגה ותוקן מחדש על-ידינו. המו"ל. 1) וישלח לו, א.

(2) זח"ג לד, ב. הובא ונת' בלקוטי לוי"צ לזח"ג ע' ריט ואילך.

Take the example mentioned earlier, of a child who is born with the nature to **bang his head against the wall** and transpose the analogy to the analogue - the subject of this law;

True, that in the analogy, it is his head, that he is **banging against the wall**, and he yells that we should not interfere; similarly in the analogue he argues that if he wants a job or a position **in education or similar things**, what he does in his **personal life** is no one's business, and we must not tell him anything, - we must let him **help them/ him to be subjected to constant temptations etc. etc.**

תרגום חפשי ותוכני של הקטע הנ"ל ללשון הקודש (בלי אחריות):

הממשלה חייבת לראות את האמת: לא "זכויות אדם", אלא מחלות אדם
לאחרונה, כל הענין הזה הפך סיבה למסיבה בעירנו ואנשים מסוימים עם כוונות טובות העלו את הענין מנקודת מבט לא ראוי.

הוגש חוק (וכבר עבר) על-מנת להגן על "זכויותיהם" של האנשים המאמינים ב"סגנון חיים סוטה זה". חוק זה של "זכויות" נראה שיוצא מנקודת הנחה (מוטעית), שתכונה מסוימת זו אכן מייצגת ומשקפת את המציאות ההכרחית ואת המהות האמיתית של אנשים אלו. מכאן, ש"זכויותיהם האנושיות" חייבות להיות מוגנות בחוק!

למרות זאת, גם הגיון אנושי פשוט מכיר שצורת יחסים זאת הינה לא נורמלית וצריכה תיקון. זו אינה שאלה של "זכויות", אלא של התרפאות ממחלות.

מכיון שחוק זה הוצע ע"י בני אדם שדעותיהם יכולות להשתנות, ואף יותר מכך - זה נורמאלי שבני האדם ינסו להיות מושלמים יותר. הנני מקווה, שהאמת תתברר והם יראו את טעותם אשר עשו וינקטו בצעדים המתאימים לתקן זאת.

אם נקח את הדוגמא שהובאה כבר קודם, על אודות ילד שבטבעו חובט את ראשו בקיר וכשנחליף את המשל בנמשל - הנושא של החוק המדובר:

באמת במשל, מדובר בראשו שהוא חובט אותו בקיר, ועל זה הוא צועק שעלינו לא להתערב, אך בדומה לו בנמשל, הוא טוען, שאם הוא רוצה למצוא עבודה או מעמד כמורה או משהו דומה, אין זה עניינו של אף אחד מה הוא עושה בחייו הפרטיים, לנו, אין רשות לומר לו דבר - אנו מוכרחים לעזור לו להיות משועבד לפיתויים מתמידים וכו' וכו'.

המדור מוקדש לעילוי נשמת ר' יהודה ב"ר צבי הירש ע"ה סטראל - נפטר ביום כ"ז אלול ולע"נ זוגתו טשרנא גיטל בת ר' יעקב ע"ה - נפטרה ביום ה' טבת י"ד שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורגנו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה נדבת בנם - יבלחט"א - הרה"ח שמואל סטראל ומשפ' שיחיו

לא מדובר ב"זכויות" אלא בריפוי ממחלה

בקשר עם הרעש שהי' לאחרונה בארה"ב בנוגע להכרה ב"זכויותיהם" של אנשים מסויימים הזקוקים לרפו"ש, הננו מביאים בזאת (בע' 15) צילום נדיר ומיוחד מתוך ההגהה הראשונה של כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א על דבריו בהתוועדות פורים ה'תשמ"ו – כפי שתורגמו לאנגלית כדי לפרסמם צילומים נדירים נוספים מהגהה זו פורסמו בעבר ב"יחי המלך" גליון תרמט ויפורסמו אי"ה גם באחד הגליונות הקרובים

בסוף הפענוח הבאנו תרגום חפשי ותוכני של הקטע שבצילום ללשון הקודש (השיחה נדפסה, לאחר הגהות נוספות, בספר "שיחות באנגלית" ח"ל ע' 120)

להלן פענוח הצילום כפי שהוא לפנינו (הכתי"ק בא בהדגשה):

Government Must See the Truth: Not Human "Rights" but human Ills

Recently, this whole matter has become a cause to celebrate in our city, and certain well-meaning people have pursued the issue from a misplaced point of view.

A bill was **introduced (and passed)** to protect the "rights" of people who profess these "deviant lifestyles". This bill of "rights" seems to assume (wrongly) that this particular trait truly represents and embodies the essential existence and **real** being of these people?! Therefore, their "human rights" must be protected!

However, even simple human logic, recognize, that this form of relationship is abnormal and should be rectified. This is not a question of "rights" it is a question of healing ill.

Being that this bill was proposed by human beings, and people and their opinions can change, **what is more - it is normal that a human being is trying to become more perfect.** It is hoped that the truth of the matter will be made clear and, they will see the mistake they have made and they will take the proper steps to correct it.

צילום (מוקטן) מהגהת כ"ק אד"ש מה"מ על הקטע שנדפס בתחילת עמוד זה

און די איינציקע זאך וואס פעלט איז - אז א איד זאל אויפגעפונען זיינע אויגן כדבעי, וועט ער זען ווי אלץ איז שוין גרייס און דער גאולה: מ'האט שוין דעם "שולחן ערוך", מ'האט שוין דעם לוייתן ושור הבר ויין המשומר, און אידן זיצן שוין כאס טיש - "שולחן אביהם" (מלך מלכי המלכים הקב"ה), צוזאמען מיט משיח צדקנו (ווי עס שטייט אין ספרים¹³ אז נכל דור איז דא "א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח"), און נאך ארבעים שנה פון הסתלקות כ"ק מ"ה אדמו"ר האט מען שוין אויך "לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"¹⁴;

ממש בגשמיות העולם - את הגאולה האמיתית והשלמה בפועל ממש, וללמוד תורתו של משיח (פנימיות התורה) באופן של ראי', שכל זה כבר ישנו מן המוכן, צריך רק לפקוח את העינים ואז יראו זאת!

ב. ובאותיות פשוטות בנוגע למעשה בפועל:

כיון שחיבור הנשמה וגוף, ורוחניות וגשמיות, כבר ישנם בשלימות (כנ"ל), והכל כבר מוכן לגאולה - צריך לעשות דברים שיגלו זאת בפועל ממש.

ולכל לראש בענין שהזמן גרמא - ביום ההולדת (כאשר מזלו גובר⁹) ויום ההילולא של אדמו"ר האמצעי, להוסיף בלימוד תורתו, דוקא באופן של "רחובות הנהר" דבינה (שמחברת רוחניות וגשמיות כנ"ל בארוכה).

והלימוד בזה שייך לכל בני-ישראל, אנשים ונשים (כמדובר כמה פעמים שלימוד החסידות והפצת המעינות חוצה שייכים בפשטות גם לנשי ובנות ישראל, ובפרט שעל-די זה אתי מר דא מלכא משיחא).

ו"תלמוד גדול שמביא לידי מעשה"¹⁰ - להביא זאת במעשה ועבודה בפועל, וללמוד מאדמו"ר האמצעי, אשר אצלו באה לידי ביטוי שלימות עבודתו בתורת החסידות בגשמיות הגוף והעולם (בזמן ומקום),

לגאולה! יש כבר את ה"שולחן ערוך", יש כבר את הלוייתן ושור-הבר ויין המשומר³, ויהודים כבר יושבים סביב השולחן - "שולחן אביהם"⁴ (מלך מלכי המלכים הקב"ה), יחד עם משיח צדקנו (כפי שכתוב בספרים⁵ שבכל דור ודור ישנו א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות "משיח"), ובדורנו נשיא דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר; ולאחרי ארבעים שנה מאז הסתלקות כ"ק מו"ח אדמו"ר יש כבר גם "לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע"⁶;

קעת צריך רק להיות, כאמור, שיפתחו את ה"לב לדעת", ויפקחו את העינים לראות", ויפתחו את האזנים לשמוע", ועל-דרך זה, לנצל את כל רמ"ח האברים ושס"ה הגידים הגשמיים - נוסף על לימוד התורה וקיום המצוות בכלל (רמ"ח מצוות עשה כנגד רמ"ח אברים⁷ ושס"ה מצוות לא תעשה כנגד שס"ה גידים⁸) - ללימוד פנימיות התורה כפי שנתגלתה בתורת החסידות וקיום הוראות רבותינו נשיאינו, כולל - ללמוד בעיני הגאולה, באופן שזה יפתח את הלב והעינים והאזנים - ושיבינו, יראו וישמעו בפשטות

3) ראה ברכות לד, ב. ב"ב עה, א. ויק"ר פ"ג, ג. ועוד.
4) ברכות ג, סע"א.
5) פ"י הברטנורא למגילת רות. וראה גם שו"ת הח"ס חו"מ (ח"ו) בסופו (סע"ח). וראה שד"ח פאת השדה מע' האל"ף כל ע"ל. ועוד.
6) תבוא כט, ג.
7) מכות כג, סע"ב.
8) זח"א קע, ב.

9) ראה ירושלמי ר"ה פ"ג ה"ח ובקה"ע.
10) מגילה כו, א.

ליובאוויטש על-מפלגתית

מטרת ושיטת ליובאוויטש היתה מתמיד לנצל את כל האפשרויות וכל היחסים של כל המפלגות בכדי לחזק כרם ישראל סבא ולהפיץ תורה תמימה ביראת שמים טהורה [. . .]. ותקותי שהאריכות בזה אך למותר. ומה שפליאה בעיני, שגם אָט די שוואַרצע אַרבעט [= העבודה השחורה] הנה גם זה מוטל עלי דוקא, ולא לבד שאין מי שיעשה זה עבורי, אלא שעוד מוסיפים און קראַצען פאַנאָדער די זאָך כו' [= לחטט בדבר], ופונים אלי לתקן א"ז. והנני כופל עוד הפעם דעתי ברורה, שאין להרשת לעבוד בבתי ספר של מפלגה. ואם מי שהוא ירצה לפתות אותם שהמפלגה מותרת על כל עניני' ורק כלפי חוץ או כלפי פנים יהי' לה שייכות לזה – אינו, כי כל המפלגות הם בערמומיות יותר ממהלהת הרשת. ואם אי אפשר באופן אחר, מותר לאמר להם גם בשמי, שנשען על זה שבמשך מאתיים שנה שנות קיום ליובאוויטש היתה תנועה על-מפלגתית, הנה אין בדעתי לשנות את זה, ובמילא גם עתה הוראתי היא להיות על מפלגתי, און אַז אַך און וויי [= ואוי ואבוי] שצריכים עתה להבטיח – באַוואַרענען – גם זה.

(קטע מאגרת כ"ק אד"ש מה"מ - כ' סיון ה'תשי"ד)

מה זה פתאום הצעת שא"ה כזו...

. . בשאלתם אם להשתתף במגבית (בחול"ל) עם איזה מפלגה וכיו"ב – לפלא גם הספק בזה, בה בשעה שידועים אשר עניני חב"ד הם בלתי-מפלגתיים ועל-מפלגתיים זה מאות בשנים. וגם זה מיסודי הצלחתה. ומה זה פתאום הצעת שא"ה כזו.
(קטע מאגרת כ"ק אד"ש מה"מ - כ"ח מנ"א ה'תשי"ז)

זהו בניגוד גמור ומוחלט להנהגת רבותינו נשיאינו

מובן ופשוט בתכלית, שאין כל מקום לסברא ע"ד כפר או שיכון שיתופי עם מפלגה אפילו הטובה ביותר. שהרי זהו בניגוד גמור ומוחלט להנהגת רבותינו נשיאינו, שענין חב"ד הוא על מפלגתי, ותעודתו הפנימית הפצת המעינות עד שיגיעו גם חוצה, ופשיטא לשאינם בחוץ, שמפלגה, איזה שתהי', הרי זה מפריע בגוף העבודה ובסניפי', ולתמי' גדולה ביותר, אפילו על הקס"ד דענין מוזר שכזה.

. . בכדי לשלול צעדים נוספים בענין שותפות עם מפלגה, נשלח המכתב מהיר דחוף.
(קטע מאגרת כ"ק אד"ש מה"מ - א' שבט ה'תשח"ז)

מוקדש לע"ג הרה"ג הרה"ח ר' חיים משה יהודה בהר"ר ירמיהו הכהן ולא"ה ע"ה בלוי מו"ל כת"י הראשונים, רב בית כנסת ומנהיג רוחני במשך יובל שנים, וזיכה אלפים במצוות תפילין ומוזזה נפטר ג' אייר ה'תשס"ג, לסדר "אמור אל הכהנים"
ולע"ג זוגתו הרבנית חנה ח'י' הנה בת ר' מאיר שמריהו ורחל - נפטרה י"ג כסלו ה'תשמ"ג י"הר שתיכף ומיד יקויים היעוד "הקיצו ורננו שוכני עפר" והם בתוכם, בגאולה האמיתית והשלימה

"ממלא שנותיהם מיום ליום" – שאצל כל אחד תהי' השתדלות מיוחדת לבטא את הרוחניות וה"חסידישקייט" שלו בגשמיות שלו, שבעניניו הגשמיים, ובזמן ובמקום הגשמיים שלו, יורגשו ("זאָל זיך אָנהערן") החמימות והחיות הנובעות מה"אידישקייט" ומה"חסידישקייט" שלו, עד לאופן שלא יהי' ביניהם כל פירוד כלל, אלא יהיו דבר אחד ממש.

נוסף לזה – שיראו לארגן בכל מקום ומקום התוועדויות חסידיות, החל בחג הגאולה של יו"ד כסלו, ולדבר וללמוד שם בתורתו של בעל הגאולה, ולקבל החלטות טובות בענינים הנ"ל,

כולל גם – החלטות לעשות ההכנות המתאימות כדי לסדר התוועדויות חסידיות, והתוועדויות גדולות, ב"ט כסלו, חג הגאולה של אדמו"ר הזקן, ולראות לעשותן בכל מקום ומקום בכל קצווי תבל, עד אפילו בפינה נידחת – באופן שכל פינה בעולם (גשמיות העולם) בה מצויים יהודים, תהי' חדורה באור ובחום החסידי של י"ט כסלו, "ראש השנה לחסידות".

וכן גם להמשיך את ההתוועדויות החסידיות במשך חודש כסלו, ובפרט בימים המיוחדים הקשורים עם תורת החסידות ודרכי החסידות, ועד גם – בסיום חודש כסלו – לערוך התוועדויות במשך ימי החנוכה, וברוח זו של הארת עצמו והסביבה בנרות החנוכה "על פתח ביתו מבחוני", ובאופן דמוסיף והולך ואור מיום ליום¹¹.

כולל – כמנהג רבותינו נשיאינו¹² – לערוך מסיבות לבני הבית בימי חנוכה, ולחלק "דמי חנוכה" לבני הבית¹³, ובפרט לילדים, לבנים ובנות, כי כאשר כל אחד מקיים מנהג זה –

(11) שבת כא, ב.

(12) "היום יום" כח כסלו.

(13) ראה סה"ש תשמ"ח ח"א ע' 163. וש"נ.

בפרסום המתאים – ועוד בהוספה ובהרחבה על-ידי הוספה בנתנית "דמי חנוכה" בריבוי (שעל-ידי זה מתוסף בענין השמחה אצל הילדים) – מתקשרים עוד יותר (על-ידי קיום מנהג זה) עם רבותינו נשיאינו, שזה נותן תוספת כח להחזיר את תורתם, הוראותיהם, ומנהגיהם אל תוך חיי היום-יום הפרטיים.

כולל ובמיוחד – גם מנהג ישראל אשר הולך ומתפשט בזמננו זה ללמוד עניני גאולה ועניני משיח, כדי להתכונן ולהכין אחרים עוד יותר לגילוי של הגאולה האמיתית והשלימה, כנ"ל.

ג. ויהי רצון, שמהדיבור וקבלת החלטות טובות עתה בענינים אלו – יביא הדבר תיכף ומיד בגלוי את הגאולה האמיתית והשלימה על-ידי משיח צדקנו, לעיני בשר של כל יהודי ושל כל ישראל, ותיכף ומיד ממש הולכים כל ישראל – "ארו עם ענני שמיא"¹⁴ – יחד עם כל מעשינו ועבודותינו, יחד עם כל הרכושים הגשמיים ("כספם וזהבם אתם"¹⁵) ביחד עם הבתי "מקדש מעט"¹⁶, וכן הבתים הפרטיים (במילא ילכו כולם ברצונם הטוב...) – אשר נעשו חדורים לגמרי באור החסידות וקדושת הנשמה (כנ"ל), "ושכנתי בתוכם"¹⁷ – לארצנו הקדושה, לירושלים עיר הקודש, להר הקודש, בבית המקדש השלישי [ויש לומר שהבתי מקדש מעט והבתים פרטיים שמעין מקדש מעט – מתחברים ומתדבקים¹⁸ ל"מקדש אדני-י כוננו ידיך"¹⁹], בקודש הקדשים, ששם נמצאת אבן השתי', שממנה הושתת העולם²⁰, ועוד והוא העיקר – תיכף ומיד ממש. ■

(14) דניאל ז, יג. סנהדרין צח, א.

(15) ישע"י ס, ט.

(16) ראה מגילה כט, א.

(17) תרומה כה, ח.

(18) ראה קונטרס בענין "מקדש מעט זה בית רבינו שבבבל" (סה"ש תשנ"ב ח"ב ע' 467 ואילך). וש"נ.

(19) בשלח טו, יז.

(20) יומא נד, ב.

'יוצאים מהכלים' מתשוקה וגעגועים לביאת המשיח

הנחה: "ועד הנחות התמימים". תרגום: מערכת "יחי המלך"

"הלוך הלכת כי נכסוף נכספתה לבית אביך" (פרשתנו לא, א)

דובר לעילי¹, שהיציאה והירידה של יעקב בחרן ("חרון אף של מקום"²) אצל לבן הארמי מרמזת על כללות ענין הירידה לגלות, וגאולת ועליית יעקב משם חזרה לארץ ישראל, "ארץ מגורי אביו"³, מרמזת על העלי' מהגלות בגאולה האמיתית והשלימה.

ומזה מובן, שמכל הפרטים בפרשתנו הקשורים ליעקב בהיותו אצל לבן ובהליכתו משם, ניתן ללמוד בקשר לגלות וגאולה העכשוויים.

ובכללות:

יציאת וירידת יעקב בגלות בחרן אצל לבן הארמי היתה ירידה עצומה, עד כפי שאומרים בהגדה⁴ שלבן הארמי ה' גרוע יותר מפרעה מלך מצרים, "שפרעה לא גזר אלא על הזכרים ולבן ביקש לעקור את הכל".

אך הירידה היא לצורך עלי', כמסופר בפרשה, שלא זו בלבד שיעקב לא הושפע שמה, אלא אדרבה, הוא יצא משם "שלם"⁵, בתכלית השלימות, עד ל"ויפרוץ האיש מאד מאד"⁶, ועד שהוא פעל גם את הבריור בגלות ובלבן הארמי, כמבואר בתורת חיים⁷ (של בעל הגאולה) פירוש הפסוק⁸ "וילך וישב לבן למקומו", שיעקב החזיר את לבן (מהיכן שהוא ה' מצוי למטה מטה, יותר נחות מפרעה) למקומו ושרשו בבחי' לובן העליון.

ולאחר-מכן "ויעקב הלך לדרכו" – העלי' מהגלות בדרך לארץ ישראל, "ארץ מגורי אביו", "ויפגעו בו מלאכי אלקים"⁹, היחוד של ארץ ישראל וחופץ לארץ כו', שלשם כך היתה כל הירידה בגלות.

ובזה ניתוסף בסיפור הפרשה, שעדיין בהיותו בגלות אצל לבן הארמי, ה' יעקב "הלוך הלכת כי נכסוף נכספתה לבית אביך"¹⁰, ועד כדי כך שלבן הרגיש זאת.

והענין בזה: כל זמן שיעקב ה' בגלות הוא ידע שזה לא המקום שלו, והלך ללא הפסק אל מקומו האמיתי – "הלוך הלכת", לא הליכה אחת, אלא הלך כל הזמן ("געהאלטן אין איין

(1) סוף סט"ו בהשיחה (כפי ש"ל בזמנו ע"י יועד

(2) פרשתנו ט, א. וראה שם לד, ד ואילך.

(3) פרשתנו לב, א.

(4) שם ב.

(5) ר"פ וישב.

(6) בפיסקא צא ולמד.

(7) וישלח לג, יח. וראה שם בפרש"י.

"הקהל" של יעקב בחרן

עפ"ז מובן, אשר, בעמדנו בשבת פ' ויצא, השבת¹ הראשון דחודש כסלו² – מסוגל הזמן ביותר לקבל החלטות טובות להוסיף ביתר שאת וביתר עוז בכל הפעולות דהפצת התורה, כולל ובמיוחד הפצת המעיינות דפנימיות התורה חוצה.

ובאותיות פשוטות:

לאחרי ההחלטות הטובות בענינים אלו שבודאי קיבל כאו"א במשך חודש תשרי, על מנת לקיימן בפועל ממש בעבודה ד"ויעקב הלך לדרכו"³ במשך כל השנה, וכבר עוסק משך זמן, ובהצלחה כו', בקיום החלטות אלו בפועל ממש – הרי, בבוא השבת הראשון דחודש כסלו, ועאכו"כ כשחל בפ' "ויצא יעקב גו"⁴, צ"ל עילוי והוספה⁴ בכל ענינים אלו ביתר שאת וביתר עוז.

כולל ובמיוחד בנוגע לענינים העיקריים דשנה זו – שנת הקהל ושנת תשמח⁵ – שגם בהם צ"ל עילוי והוספה בקשר ובשייכות לחודש כסלו, שבו מודגש ביותר גילוי והפצת תורת החסידות⁶.

(משיחת ש"פ ויצא ה'תשמ"ח - ז מוגה)

(1) וּמִמֶּנּוּ מְתַרְכִּים ט' וי"ד כסלו, ובפרט בשנה זו - שקביעותם ביום שני וביום שלישי, "בתר שבתא" (פסחים קו, סע"א).

(2) לאחר המשכת הברכה דשבת מברכים חודש כסלו, ולאחרי ר"ח כסלו, שבו עולים כל עניני חודש כסלו, בדוגמת התכללות אברי הגוף בה"דאש" (ראה לקו"ת דרושים לר"ה נח, א ואילך. ע"ט שער ר"ה בתחלתו. ובכ"מ).

(3) כידוע הפתגם (נסמן בלקו"ש ח"כ ע' 556) שלאחרי העבודה דחודש תשרי, ה"מרובה במועדות", מתחיל סדר העבודה ד"ויעקב הלך לדרכו". וראה לקמן [התוועדות דתשמ"ח ח"א ע' 545] הערה 95.

(4) גם לגבי ההחלטות הטובות שנתקבלו בשבת מברכים חודש כסלו, בנוגע לכללות הענין ד"וישלח יצחק את יעקב", ע"י כאו"א מישראל, כולל ובמיוחד אצל השלוחים ד"יצחק" שבוודונו (שמו) (השני) דכ"ק מ"ח אדמו"ר) שהתכנסו יחדיו כדי ש"איש את רעהו יעזור" בעבודה דמילוי השליחות, כמדובר בארוכה בהתוועדות דשק"מ.

(5) להעיר מהקשר דקהל ושמחה לפרשת ויצא: קהל - שגם ב"חרן" מעמיד יעקב את כל בית ישראל, "מטתו שלימה", ועד ש"יוסף ה' לי בן אחר"

(פרשתנו ל, ד), שגם "אחר" נעשה ב"ן" (ראה אוה"ת פרשתנו רכ, א ואילך. ועוד), היינו, שמאחד כל הסוגים שבישראל - "הקהל את העם האנשים והנשים והטף גו' ליראה את ה' אלקיכם" (וילך לא, יב-יג).

ושמחה - שבפרשת ויצא מסופר לראשונה ע"ד שמחת נישואין - "ויאסוף לבן את כל אנשי המקום ויעש משתה" (פרשתנו כט, כב), "מלא שבוע זאת", "שבעת ימי המשחה" (שם, כז ובפרש"י) - שלימות ענין השמחה, כמבואר בענין "שמח תשמח" (ראה סה"מ תרנ"ז ע' רעט ואילך). וגם: ענינה של שמחה - פריצת גדר (ראה בארוכה שם ס"ע רכג ואילך), שזהו"ע ד"נפרצת גו", "ויפרוץ האיש מאד מאד" שבפרשת ויצא (כת, יד, ל, מג). - ובתחלת היציאה ואופנה: וישא יעקב רגליו בשמחה (רשב"ם פרשתנו כט, א).

(6) להעיר, שמהענינים העיקריים דתורת החסידות: אהבת ישראל ואחדות ישראל - "הקהל את העם", ובאופן שמאחדים את כולם בהענין ד"ליראה את ה' אלקיכם" - "דע את אלקי אביך ועבדהו בלב שלם" (דה"א כח, ט. וראה תניא קו"א קנו, ב. ועוד), וכן "שמחה" - "ונודע לכל פי' הארז" ז"ל על פסוק זה", "עבדת את ה' אלקיך בשמחה וגו'" (תניא פכ"ו).

לזכות התמימים השלוחים

לישיבת "תומכי תמימים - מלך המשיח" פורת לורדייל, פלורידה

ולזכות קהילת "מרכז משיח - 770" רב הקהילה הר"ח מרדכי ומשפ' שי' ענת

חסידיים יודעים שהרבי הינו "נביא ממש"!

ולהוסיף, שלאחרי שיודעים משי"כ רבינו הזקן שמענה על ענינים גשמיים שייך ל"נביאים ממש", אזי יודעים שהמענה של הרבי על ענינים גשמיים הוא להיותו "נביא ממש"!
 – חסידיים אינם מתייראים. אם יש צורך שהרבי יה' נביא, הרי הוא נביא, העיקר שיתן מענה על הענינים שחסידיים שואלים ומבקשים ממנו.
 (משיחת ש"פ ויצא ה'תשי"א – בלתי מוגה)

אצל חסיד – הרבי ניצב תמיד לנגד עיניו

בלויבאוויטש נהגו שככל שדובר אודות חסיד או רב וכיו"ב גדול יותר, כינו אותו בתואר קטן יותר. כך היה גם עם החסיד ר' דוד הירש טשערניגאווער (הרד"ץ – רבה של צ'רניגוב) – שהי' למדן גדול ומהיחידים שאדמו"ר המהר"ש נתן להם סמיכה – קראו לו דווקא בשם דוד הירשל!

כאשר שמעתי את הסיפור אודותיו ואעפ"כ קראו לו בשם דוד הירשל, חיפשתי לכך מקור בנגלה ומצאתי – "יגעתי ומצאתי": מסופר בנ"ך שכאשר אורי' קרא ליואב בתואר "אדוני יואב" בפניו של דוד המלך, היתה זו מרידה במלכות.

עד"ז בענינו: אצל חסיד הרבי ניצב תמיד לנגד עיניו, ובפרט כאשר חוזרים אימרה מהרבי, שאזי צריך להיות "כאילו בעל השמועה עומד כנגדו" – ניצב קלסתר פניו של הרבי לנגדו! וכאשר הרבי עומד אל מול עיניו, אין ביכולתו לכנות אחר בתואר כמו ר' וכיו"ב!
 (תרגום חפשי משיחת ש"פ ויצא, י"א כסלו ה'תשמ"ג – בלתי מוגה, בעריכת ועד הנחות התי')

המדור מוקדש לזכות הר"ת ר' מנחם מענדל הלוי וזוג' מרת נחמה פייגא שיחיו וילדיהם: שולמית ובעלה הר"ת דוד הלוי ובניהם: נתן הלוי ויוסף יצחק הלוי ש' לאבוקבסקי מאיר שלמה הלוי, חנה שרה, לוי יצחק הלוי וחיה מוסיא שיחיו שגלוב

המדור הקודם מוקדש לזכות ר' מיכאל נחמיה בן חיה אסתר וזוג' רחל יפה בת מינדל שיחיו ולזכות מרת ח' רחל בת שפרינצא שנאל שתחי' ולזכות אורי אהרן יואל בן מינדל וזוג' בתיה רות בת שרה שיחיו וילדיהם: שטערנא שרה ושמואל שיחיו ולזכות שושנה חסיה בת מינדל לזיווג הגון, ולזכות דוד יעקב בן מינדל לרפ"ש בגו"ר ולזיווג הגון ולזכות יוסף יצחק בן רייזל פרומה לברכה והצלחה בגו"ר ולזכות צבי בן ח' רחל לרפ"ש וקרובה

גיי"ן), ועשה את עבודתו בגלות בתור הכנה לגאולה, ובמילא היא (העבודה בגלות) חלק מההליכה למקומו האמיתי, "ארץ מגורי אביו".

ואף לפני שהגיע ל"ארץ מגורי אביו", הוא השתוקק והתגעגע לזה – "נכסוף", לא רק פעם אחת ובזה יצא ידי חובתו, אלא כל זמן שעדיין לא הגיע הגאולה אזי "נכסוף נכספתה"!

ומזה ישנו גם הלימוד בנוגע לגלות והגאולה העכשוויים – וכתורת אדמו"ר הזקן¹¹ שצריכים לחיות עם הזמן, עם פרשת השבוע, ועתה – עם הפסוקים של פ' ויצא:

יש לדעת, שכל הירידה בגלות עד לחושך כפול ומכופל דגלות – היא צורך עלי', בכדי לבוא לעלי' נעלית יותר בגאולה האמיתית והשלימה.

לא להתחשב בשום דבר, אפילו לא בלבן הארמי, שהוא מיוחס – בן בתואל בן נחור בן תרח וכו'...

וכל זמן שנמצאים בגלות יש ללכת ללא הפסק – "הלוך הלכת" – לגאולה, ולא להתפעל ולא להתחשב בשום דבר, אפילו לא עם לבן הארמי, שהוא מיוחס – בן בתואל¹² בן נחור¹³ בן תרח¹⁴ וכו', לא מתחשבים עמו ועם טענותיו כלל, והולכים לגאולה!

וכל זמן שנמצאים עדיין בגלות אזי "נכסוף נכספתה": משתוקקים ומתגעגעים לגאולה, "יוצאים מהכלים" ("מ'גייט אויס") – מתי תבוא כבר הגאולה. ואפילו לאחר שהשתוקקו כבר פעם אחת עד לכלות הנפש – הרי באם משיח עדיין לא בא לא מפסיקים להתגעגע, אלא "נכסוף נכספתה", ממשיכים להשתוקק ולהתגעגע, שהרי משיח עדיין לא בא – ואיך אפשר שיפסיקו להשתוקק ולהתגעגע?!

[. .] ויה"ר (כמדובר כמ"פ) שבמקום הצורך לעיין מהי תשובתו של יעקב על טענת לבן ("הלוך הלכת גו'") – יבוא כבר משיח צדקנו, והקיצו ורננו שוכני עפר¹⁵, ומשה ואהרן עמהם¹⁶, ויעקב אבינו ואדמו"ר האמצעי עמהם, ובאם יזכו יוכלו לשאול אצל יעקב עצמו מה הי' המענה שלו על טענת לבן, ולשאול בדרכי נועם ובדרכי שלום, והוא יענה בדרכי נועם ובדרכי שלום.

ותהי' אז שלימות בכל הענינים, שלימות של בני ישראל – "בנערינו ובזקנינו גו' בבנינו ובבנותינו"¹⁷, ושלימות בכל עניניהם – "כספם וזהבם איתם"¹⁸, אהבה ויראה הכוללים את כל מצות עשה ולא תעשה, שמזה משתלשל כסף וזהב בגשמיות, ושלימות הארץ – "ארץ אשר גו' תמיד עיני ה' אלקיך בה מרשית השנה ועד אחרית שנה"¹⁹,

בגאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, ובמהרה בימינו ממש.

(משיחת ש"פ ויצא, י"ד כסלו ה'תשמ"ו – בלתי מוגה)

(11) "היום יום" ב' חשוון. סה"ש תש"ב ע' 29 ואילך. (15) ישע"י כו, יט.
 (12) תולדות כח, ה. (16) תנוד"ה אחד – פסחים קיד, ב. וראה יומא ה, ב. ועוד.
 (13) וירא כב, כ-כב. (17) כמ"ש ביצ"מ – בא י, ט.
 (14) נח יא, כז. (18) ישע"י ס, ט.
 (19) עקב יא, יב.

לסיים את השליחות ולשוב אל בית אביו בהגאולה

"ושבתי בשלום אל בית אבי" (פרשתנו כח, כא)

כאשר יוצאים למלא את השליחות דהפצת התורה והפצת המעיינות חוצה, עד לחוצה שאין חוצה ממנו, "חרון אף של מקום בעולם" – יש לזכור שהכוונה אינה שישאר, ח"ו, במקום זה (גם כאשר נמצא במעמד ומצב נעלה כו'), כי אם, לסיים את מילוי השליחות, ולשוב אל בית אביו, היינו, שבכל פעולה ופעולה חזור הוא ברצון לסיים את השליחות ולשוב אל בית אביו, "ושבתי בשלום אל בית אבי" – בהגאולה ע"י משיח צדקנו מהמצב דגלינו מארצנו (בית אבינו).

וענין זה מודגש ביותר בדורנו זה, דור האחרון – דמכיון שכבר "כלו כל הקיצין"¹, "דאלאי קיצין" (לא רק "דאלאי גלות"), ובלשון כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו², שלא נותר אלא "לצחצח את הכפתורים", ולאחרי שעברו עוד עשיריות שנים של התעסקות בהפצת המעיינות חוצה בשליחותו של נשיא דורנו, סיימו כבר גם את "צחצוח הכפתורים" – הרי בודאי ובודאי שלא נותרה אלא הפעולה הכי אחרונה ד"עמדו הכן כולכם"³ לקבלת פני משיח צדקנו, "ושבתי בשלום אל בית אבי".

ולהעיר:

מובן וגם פשוט, שגם ברגעי הגלות האחרונים צ"ל עבודת השליחות דהפצת התורה והמעיינות חוצה (היציאה ל"חרון"⁴) בכל התוקף והשלימות, ובתכלית המסירה ונתניה כו'⁵, אע"פ שידועים שנמצאים ברגעי הגלות האחרונים ממש, ו"מיד הן נגאלין"⁶.

ואדרבה: לא זו בלבד שהידיעה שנמצאים ברגעי הגלות האחרונים ממש אינה מחלישה, ח"ו, את תוקף העבודה דהפצת התורה והמעיינות חוצה, אלא להיפך – שפועלת תוספת חיות ומרץ כו' בכל עניני העבודה (כולל – הצפי' לגאולה, והתפלה ובקשה ודרישה כו' על הגאולה), בידעו שפעולה זו מוסיפה סיום וגמר השליחות, ולא עוד, אלא שיתכן שזוהי הפעולה האחרונה ממש שבה מסתיימת כללות השליחות ד"ויצא יעקב גו"⁷, ובלשון הרמב"ם⁷ – פס"ד להלכה – "המצוה אחת", שעל ידה "הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות, וגרם לו ולהם תשועה והצלה" – גאולה האמיתית והשלימה שאין אחרי' גלות⁸, "ושבתי בשלום אל בית אבי".

(משיחת ש"פ ויצא, ז' כסלו ה'תשמ"ח – מוגה)

(1) סנהדרין צז, ב.

(2) שיחת שמח"ת תרפ"ט.

(3) אג"ק אדמו"ר מוהרי"צ ח"ד ריש ע' רעט. וש"נ.

(4) להעיר, ש "ויצא יעקב גו' וילך חרנה" רומז גם על הגלות (ראה זח"א קמו, א. ב"ר פס"ח, יג. של"ה רצב, ב).

(5) כפי שלמדים מאופן עבודתו של יעקב – ש"חייב

לעבוד בכל כחו, שהרי יעקב הצדיק אמר כי בכל כחי עבדתי את אביכן, לפיכך נטל שכר זאת אף בעולם הזה, שנאמר ויפרוץ האיש מאד מאד" (רמב"ם סוף הל' שכירות – שיעור היומי).

(6) רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה.

(7) שם פ"ג ה"ד.

(8) ראה מכילתא בשלח טו, א. הובא בתוד"ה ה"ג ונאמר – פסחים קטז, ב.

כיון שיעקב מוכן לגאולה, מה יש לעשו לומר בזה?!

ובפשטות: כל יהודי שולח להודיע לעשו שמצדו – הכל מוכן כבר לקראת הגאולה האמיתית והשלימה, ועד כדי כך שמצדו (של היהודי) מוכן גם עשו לקראת הגאולה.

[. .] אילו זכינו היתה הגאולה – תיכף ומיד בזמנו של יעקב אבינו, כאשר יעקב אבינו ה' מוכן כבר לגאולה, אבל בפועל ממש התערבו "מלאכים"... והודיעו שעשו אינו מוכן לגאולה, ולכן, צריכים עדיין יעקב ובניו להשאר תקועים בגלות!... – דבר שאינו מובן לגמרי! מכיון שיעקב (וכל נש"י הכלולים בו) מוכן כבר לגאולה, א"כ, מה יש לעשו לומר בענין זה?! – ואעפ"כ, בפועל ממש רואים שמאז עברו בני צרות צרורות, עד לצרות דעקבתא דמשיחא! אבל לאחרי שבני עברו כבר כל ענינים אלו – הרי ידוע מ"ש בעל הגאולה בספרו שערי תשובה¹ [שנדפס זה עתה מחדש, כנ"ל], שלאחרי כל הגזירות ושמדות היל"ת, כבר יצאו י"ח עבור כל הענינים ד"חבלי משיח".

ועכשיו – בודאי ש"כלו כל הקיצין"², ולכן, צריך משיח צדקנו לבוא בקרוב ממש, בדרכי נועם ובדרכי שלום.

(משיחת אור ליו"ד כסלו ה'תשמ"מ – בלתי מוגה)

עכשיו כבר גמרו גם את זה

כבר בימים האחרונים של הגלות נעשה "וישלח יעקב מלאכים אל עשו אחיו" – כל יהודי שולח "מלאכים" בעולם להודיע שכבר מוכנים להגאולה, כמבואר בתורה אור³, שיעקב כבר ה' מוכן לגאולה, ומצדו של יעקב גם עשו⁴ ה' מוכן, אבל עשו למטה עדיין לא ה' מוכן; אבל עכשיו, לאחרי ריבוי העבודה ובידורים ומעשים טובים (הן בחו"ל והן בארץ ישראל) של בני במשך כל הדורות, כולל ובמיוחד העבודה דהפצת המעיינות חוצה, ובזה גופא – העיד נשיא דורנו⁵ שצריך רק לסיים צחצוח הכפתורים, ועכשיו כבר גמרו גם את זה, ונמצאים כבר לאחרי ההכרזה דנשיא דורנו "לאלתר לגאולה"⁶ – הרי עכשיו בודאי כבר המצב ד"עמדו הכן כולכם"⁷, וכל העולם כולו (כולל "עשו בשדה אדום") מוכנים ללכת להגאולה.

ואז ישנה השלימות ד"וישלח מלאכים" שהם יעשו ויתעסקו עם כל הצרכים שבני צריכים – כמ"ש "ועמדו זרים ורעו צאנכם", כי בני יהיו עסוקים רק בהשגת "דעת בוראם". (משיחת ש"פ ויצא, יו"ד כסלו ה'תשמ"ט – מוגה)

(1) ח"א ספ"ה (ה, ב).

(2) סנהדרין צז, ב.

(5) שיחת שמח"ת תרפ"ט.

(6) קול קורא ב"הקריאה והקדושה" תש"א-תש"ב.

(7) במכתבו מכ"ו אד"ר תרח"ץ – נדפס בסה"מ קונטרסים ח"ב שצ"ב, אגרות קודש שלו ח"ד ע' רעט.

(3) ר"פ וישלח. וראה לקו"ש חכ"ה ע' 368 ואילך.

(4) כפי שעשו הוא בפרשה (ששרשו למעלה) –

"יעקב ועשו האמורים בפרשה" (ל' רש"י ר"פ תולדות).